

אקטואליה בזורית חבי"דית

שביבי אוור וניצוצות מיותר הספר החדש רב הכמות והaicות ממשנתו הק' של כ"ק
מרן אדמו"ר הגה"ק מליבוראויטש זי"ע בנושאים העומדים על הפרק

לרבכה של כפר חב"ד הגאנון הרוב שנאייר זלמן מלימילובאוכויטש מתריך "א" שב הח"ש", עשרה ימים לאחר שקיבלה את כתור נשיות חב"ד, לגבי השאלה כיצד יונגן הקלאי כפר חב"ד לגבי המשימות הראשונות לאחר יסוד המדינה שהייתה במשנת תש"ב "בעמינה על מכתבי מיום ט"ו וכ"ד סבת ויב"ש שבת: בעניין שביעית - כפי הדיעות שתתקבלו כאן קיימים והחרדים שבראשם הרב קוזש ת"ז" בדעתם שלא לסמן על קולות לישור שבארץ ישראל עניין כהלכה.

לתרום לקרן השמיטה בארץ הקודש בחודש אלול

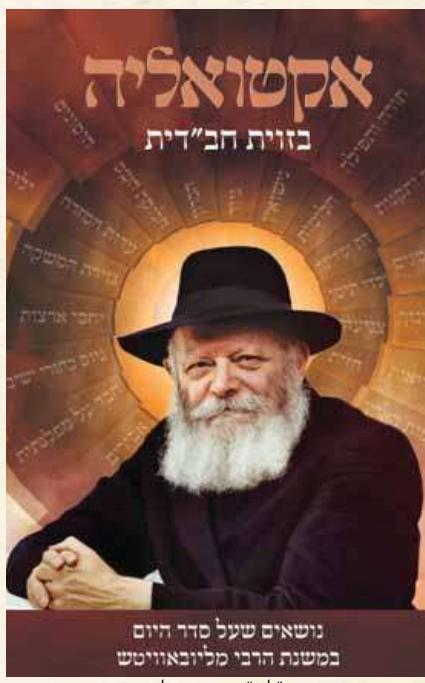
"ומכין שקים מוצות השמייה ברוך עם הוצאות כספיות כיו — כדאי ונכו של אחד ואחד יתרום ממונו, בהקדם האפשרי, ל'קרון השמייה', אשר, על ידי זה נכלל גם הוא ב'שומרי שביעית', אבורי כח עושי דברו לשם ערך בקהל דברו".

**מדוע סבלו מעניין בריאותי בשנת
השנית ומה התיקון שהרבי נתן?**

על זהירות והחבה להקיף בדור עגוני שמייה נולד מודוסיטי ה' האב. בקיי תשמ"ז הייתה השנה שמייה, משפחה שלמה כללה מעוניין ביראות קשה. אב המשפחה החליט לכתוב על ר' בר'ק מרן אדר' מלובואויש ולבקש עצה וברכה. התשובה הכתה בבחלאט את המשפחה, "בזה שางוא אכילת דעניינ' שמייה". בני המשפחה לא ידעו מה לעשות לאחר שהקפיו בזור לKNOWN ואיך ובקהן שפמקת מצרים המכשימים והוררים. בעקבות כך הגיע לרבי פתק נסיך איד לבודך את הדבר וזה שם התשובה של הרב היהיטה "עדותת ה' בשמחה" שפזרצת גם גדר שצגאות מי בון".

לתקן את העול והפשע שנעשה ליידי תימן והוריהם

במדור מיו"ח על חליפת יולדותינו, מובאת תיאיחסות לנו"ש
באובי זה: "ובמלילא, כל זמן שלא עושם בכאל האפזרי לתיקון
המכatzב - הרי זה כמו שמשמיכים לעשוה אוויל ופשע, ומוכן,
שבענינו וה לא יעיל לעשות תשבה - שכ, עניין התשובה הוא
כינוי לבן קונו, אבל, לכל לדרא יש לתקן את העויל וופשע
שגעשה לילדים והוריהם! ואחריו כל זה, אם מישוח מעלה
על עתנו שהחרטו על המעשים שנעשו בעבר, ובודאי שלא
בחזרה לעליים חס ולשם, "לא תקום פעמים צר" - יש לו טעות
מהנה: לא ובלבד שלא מתחרטו על זו, וזה נזינט לתקון
את המצב ובלילא דארבה - בעצם היהי הווה גורמים ונושנים
בקשר לילדי טהרה, ובצורה היימת חזרה, ואין פוץחה פה
המאמץ. בדור חדש על רול מי שיש ברורלו לעשות על הכלני

שער הספר החדש שיו"ל ע"י מכון באהלי צדיקים בעריכת הרב שבתי ווינטראוב ה"ז

**תלמיד ישיבת שפתות לצבא הוא
עריך ופותח את החזית לפני האויב!**

במדור מיוחד העוסק בפטור לתלמידי היישוב, מזמן
מכה מבראש והדר אלול ה'תשכ"א: "בmunעה למכתבו מכ"ה"
ונoom אב, השואל האם מוחबן שיבנה בא"ק ת"ז בתגניות
בכמה בזכא. - לפלא הספק בעינוי וуд שציריך לישאל מרוחק,
הדרי יודיע גם אפרוסט פסק דין הדבר של רבני ישראל וכמוון
מכוסס הוא בתורתנו תורה חמי, אשו בני ישיבתינו און ליגיסט ולא
צאו נבבא. ולימודות תורהנו הקדושה בהתמודה ושקידה - מונ
במציאות על איננו הקדושה ת"ז ועל הדורות עלייה".
בתהוועידת 'תשיי תשכ"ח' דיזוק כו' שעירך הוא מי
ביבורה מהזיה און העמידו אותו שם, קר' גס' עירך' הויא שושב
שיסבה שתפקידו דבבבון דרשה ולבבון דורה יומס ולהילה כי
ווכות הנין ניציל, שכות העסק יאנט זונא' אונט ניזח בזכא', אום
ואו' ייגור את הגמרא ובבירה כו' זונא' להראות שב הווא לוחם
לען מגע עטירוטים וכור', או לא רך שהוא לא עורך ניזחון,
דרבבה, הא עריכ' מיטרוטים ומפחים את החומרת לנו' האיביב'!"

לא לסמור על היתר מכירה וקולות בדיני שבייעית

במהדור על שמייהו אנו מוצאים מרכיב שכח באהדמנ"ר

מעלה לראשונה את הרעיון לעשות

ספר יוחסין

ברק מיוחד על המאבק לתקון חוק מילוי היוזר וגירור הכללה, פרשה שומדת בעין הסעה, שנוי קטע מתרך כאשר בזמנו "ג' באלו תשל"ט בירק אציג מלובוואוישת הaganן הגדל כ"ק מרן אדמ"ר מאונגנור רביה מנשה הקטן קלין צצץ", חד עם מחותנו כ"ק מרן האדמ"ר מגור בעל הפין מונס'צצץ". באזהה דגש נזקן יש לעשות "סדר יוחסין", שהוא יתרור מביבה מוסכם את הקלקולים של חוק "מיilio היוזר" הפרוא, והביעות הנורוות איזיוץ לדם.

וכך אמר כי מון האדמור מלובאווישט: "אינני רואה עצה
אחרת מאשר ספר יהושע". הדבר יגרום סערה עצומה, אך אין
ברירה אחרת. השאלה היא כיצד בצעו זאת. הר' אחר כך לא
תתיה שום בקרה על זה. נניח שאגדות הרבנים תקבל החלטה
כךואת, או איגוד הרבנים, או התאחדות הרבנים, הרי הדבר תלוי
בכלךך, וכל רב במקומו הוא מושל בכיפה... וככל, כדי לעורר
אודות ספר היוחסין, להיווכח בדבר בלתי גניל, צריך ללה כוח
רביבים. כוונתיכם מהם רבענים ביחס.

"ספר היוחסין אין יותר בשם המכון, מי שמעוניין יכול
להירשם, ומישרלו רוזה אף אחד לא יכול. אך עצם הכרזה
תתיה דבר ה' הכ' גדול, ואחר כ' אפשר והדבר יעורר שיפחדו
משמעות של אימוץ וכו'. הנרי מוחזק ממד מבורך ואומר ועשה,
אם כן אפשר שאמם תנווער על כ' ורכך באגדות הרבנים
אינו יתיר ברבנותו וויאלו איטול לו וזה בראבורה".

והזיל מכיסו סכום הוגן לאפשר הדפסת ספרון של צדיקים

הרה"ץ האדמו"ר רב צבי אלימלך טורנvais זצ"ל, האדמו"ר ללבית לקובען ולבבון, נפטר כ"ג ב' בכסון תשכ"א נז"נ וככל בעל העבודת יששכר מלובלגרוד, פעל רבת להוציאת ספרי אבותינו הכהן. בהקדומה לאספ"ר עבדות יששכר הוא מגלה שהספר הודפס בוכחותו של הרבינו. תוויה גלויה לרבי מליבאווייש. הנה קאשו הור כבב קידוש אדרמו"ר דיליאנווטש שליטא הפעיר כי מכמה פעמים לזכותת רחובות להוציא החרש הזה לאור ועל-פי פרקותו אשר אמינו יתן מאוד והוזע מיכסיו סכום הגון לאפשר את הדפסת ספרון של צדיקים, הריני מללא כתובות כ"ק תוויה "ר שליט" א' בדורחיל ורוחחים, יארין ממי בשכבה טובה וכיהנה להוגה את עדתו קהיל חסידי ולעומיו אהנו בני ישראל לקראות משיח זדקהו במורה בימינו אמן סלה".

כתיבי"ק של רביינו "לבטל התקלה האיומה שהשミニטו התיבה כהלכה בונגוג לגירוש. איומה לבני ישראל שבגולה ובארץ הקודש גם יחד"

בבית-הרפואה 'מעיני הישועה' בבני ברק, מייסד המקומ
הדר"י משה רוטשילד ולביה רופא של גודלי ישראל, ספר
בריאון מוחדר לתקורת החדרית מדוע לקורא למקום
"בית רפואה" מעיני הישועה ולא בית חולים. "בירחותי אצל
הרבי מליבאויטש הוא תמרק מאד ברענן אף הושיט לי שיק
פתחות... שאלת כמה לשום בו, והוא השיב: כמה שאתה רצחה."
הרבי אף "מליץ לי לקרו לה' בית רפואה' וא' בית חולים",
כפי שמוסד כה נקרא בספרות התורנית, ביבית שטרכו לרפא
ולא הנציג מחלת.

הנני מדייך שלא להשתמש בביתי "מקרה", כל המתרחש הוא בהשגה פרטית

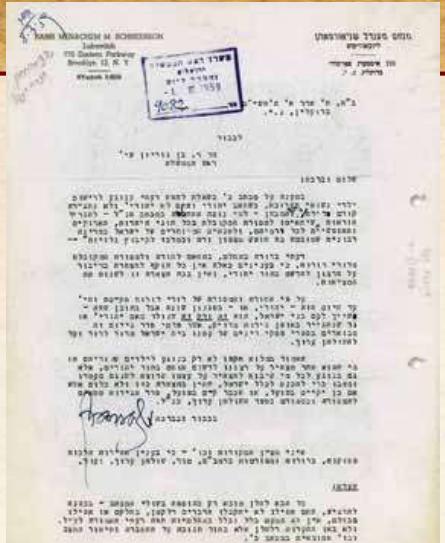
בכתב מכח סיון התש"ח למרדץ' קורן, כתוב מrown
האדמו"ר מליבאויטש למאן מקפץ לא להשתמש בביתי
השגרתי 'מקרה'. "הנני מדייך שלא להשתמש בביתי של
מקורה, שהרי כל אחד מתאונן מאמין שככל המתרחש הוא בהשגה
פרטית ולא במקרה".

כל שיאיריך זמן לימודו בכול הרי זה משובה

במדור על לימוד בכול ארכרים לאחר הנישואין ישם
התהווויות מرتוקת. נביא אחד מהם: "להלך במנעה
לשלאותיו : א) פשות שככל שתיבורו יימודו תורה בכול
בא"ה", ת"א, א"כ של פ"ז סכימו על מהותם
שי' בקהל יותר - הרוי זה מושבה. על כל פנים - כלשונן רבנו
בהלכות תמלוד תורה: ב- ג' שנים מעת החתונה. ב' גם לאחר
זה - ציריך להיות קביעות עיתים בתורה בחברותא - ולכן לדור
בעיר שיש שם אפשרויות זו".

ובברכת מזל טוב לשידור בנו... שליט"א. לפי עניות דעתך אין לומר
או לכתחזק "אירוסין" עד שהיהו אירוסין, ואחת"ר הסlichtה.

בית רפואה ולא בית חולים

מכות אקטואלי לראש הממשלה הראשון מר. ד. בן גוריון אשר
רק מי שנולד לאם היהודית וכי שער גירום מדייך על פי שלוחן
ערוך הוא הווד.

בו מונע ולעוצר את גולת הילדים המתחרחת בהווה, וכן
לזה, להשתדל התקן גם מה שנעשה בעבר. ואלו שאין ביכולתם
לפעול בעניין זה - גיברו את הפעלilit בעניין החינוך, כאמור,
להשתדל שיידי ישראל יקבלו הנור יהודית ברוח התורה, ולא
לחסוך כל מאץ והשתדלות כו' (כפי שינתן לממוד המכז'
שכנגד...), שהרי מדובר אודות פיקוח-ונפשות! ("תורת מנהמ'"
תשמ"ז חלק א' יומ' כ' מר חשוון תשמ"ז)

"הו כאלו שנגגו לנקיות את כלור בית הכנסת עם זקנים"

במדור על כבוד וקדושת בית הכנסת מוכא סיפור, שב"א
בתשיי תשמ"ט, בשתי אбелות על הרובנית הצדיקית מרת
חיה מושקא נ"ע, ניגש האדמו"ר מליבאויטש לעמוד התפיליה
ב-770. כאשר התקרע לעמוד הבchin בבלבול על הרצתה. הרבי
הפנה את מבטו לעבר המוכר הרה"ה ר' ליבל גראונד צ"ל
וזכר בכאב כל עזב שמיירת כבoco בית הכנסת בא'וית'ו'
מכובילות בדורו וארו: "הה הרי בית הנכסה ציריך להיות כבוד.."
יש כאן גבים והמשה זהה חור על צבומו שבכונות ברציפות
ולאף אחד לא אפקת מbitה הכנסה. היו אלה שנגגו להסתובב
עם הוקן ולקנות את הכללים בית הכנסת עם חוקן שלהם".

מדוע לא משתמשים בתואר מדינת ישראל אלא ארץ ישראל?

במדור מיוחד על השפה הנקייה והחידושים המינויים לא
למר ביטויים מסוימים, אנו מצטט מספר ומגמות מעניות.
בכתב מ"ט סיון תשכ"ט מסכבר מרן האדמו"ר מליבאויטש
מדוע "הו גזgin, ובניהו גם איז, לא קבלו איזים מתקבלים גם
לא משתמשים בתואר "דידות ישראל"... והדרי הטעם וובן ופטוש:
ארץ כנונ ניתה להלחה לעם ישראל תחילה מברית בין הבורים
עם אברהם אבינו, והמורשת השם ארץ כנונ נקבעה בשם הארץ... ואין עניינים
קביעת משך כה לא פלי' שה, בקביעת תורה... ואין עניינים
כאלה ניתנים להצעה ולהכרעת הרוב.

"... ועוד נקודה בז', אם היו ווקאים להוספה, אשר שינו שם
וז [מדינה] ישראל]agallich תביעת ובועל עם ישראל על ארץ
ישראל, כולל אפיקו גם השם המוגבל שנשתחרר בשנות תש"ה-
כיוון א' שם חדש נונן לכל העניין אופי של חידוש שנתה חדש
בתש"ה".

אין לכתחזק אירוסין על שידור

כידוע הקפיד במאוד כ' מרן האדמו"ר מליבאויטש ז"ע שלא
לכתוב על בשורת השידוך את הביטוי אירוסין אלא לומר באו
בקשי' שידוכין וכי'ב. בכתב מתאריך ה' סיון תשכ'ט שכבר מרן
האדמו"ר מליבאויטש י"ע לשב' האון האגדי רב' ברוך שמעון
שניאורוז ז"ר ראש ישיבת טשעבן, לוג' שדרוק בננו, הרב מזא
לונן להעיר בשולי מכתוב שאין לכתחזק אירוסין על שידור. ..."

על הספר ומשמעותו

למפלגה החרדית בתיוור והאסטר להימנע מהצעבה בבחירות,
ייחסי ישראל אה"ה, והאבק על ירושלים מואהדר, קדושת
העיר חברון שהוקירה על ידי מושל ישאל, חותמת הפטור
لتלמידי ישיבות מישריט בצעבא, והותם הלימוד בכולל לאחר
החתונה, חטיפת ילדי תימן וההשלכות מכך.

משמעות מעשית לחיים מאושרים

בנוסף לכך ישן התהווויות לסוגיות מעשיות בהי' היום
יום הבאות לדי' בסיור ההלכות וההגאות היסדיות, כמו:
חפשות במסודות החנוך בקי, הגאות הבית, נשואין,
贊�, משפחות מברוכות ילדים, חסונים לילדיהם, הכנסת
אורחים, בקיותם לתורה, כבוד וקדושות בית הכנסת
והכול מוזות אקטואליות, עצשוות ומעשיות.
כמו כן בספר בא לדי' בטוי יהודים המינויים
ש��ובעים ברוכה לצעם בסדרת פרקים מורתת ווגונת.
בסוגיות כמו: השפה הנקייה והנכונה שהאדמו"ר
מליבאויטש הרישי. או פרקים העוסקים בשינויים זים
הקדמיים מליבאויטש וחוויה את דעתו על כך כמה צורט
הקדמיים מהווים הקדוש "תורה - מלשון הורה". כל שיחה
שלו הסתימה ב"המעשה הוא העיקר" ...
מטרת הספר להשוך ולגלוות בפני הקורא את גישתו של
מן אמוני מליבאויטש בנשים אקטואליים, ובקבלה
ר��ע ובבנה, הנקלה נוכנה ומשמעות מabbit של דעת
תורה אמרית על החימם.

הספר מוחלק לשבעה מדרורים וקורוב למאה!!! פרקים
העוסקים בגאנז ררב של נשאי. כדי למשל בספר
שלפניו תוכלו ל מגוון היחסות מתרקות על המשמעות
האקטואלית של: שמה, אהבת ישראל, תלומות, יחס
לאסירים, לימוד תורה, השואה על כל היביטה העשויים,
החליל והירח והשלכותיו בראייה אמונה-תורנית, הריאון
הגדיר שהאדמו"ר מליבאויטש נונן 7 שנים לפני הגותה על
הירח וניבא את העתיד, המאבק לזכרון חוק מיהו וגורי
כהלכה, הסכנה במסורת שתחים לאויב, החותמה להצעב
וניכר להעיר בשולי מכתוב שאין לכתחזק אירוסין על שידור.